

נר א מ"י פ"ח מהלכות  
מונח וזקוק הלכה (א)  
ב ג סגן עין ע"ז טושי"ע  
ח"מ סימן עשה סוף כ:  
גה ב מ"י פ"ה מהל'  
מלכס הלכה ג:

תורה אור השלם

1. ולקחתם אגרת אוזב  
עובלתם בדם אשר בוסף  
התעבתם אל המשקוף  
ואל שמי המזוות מן  
הדם אשר בוסף ואתם  
לא תצאו איש מפתח  
ביתו עד בקר:
2. לך עמי בא בחדריך  
וסור דלתך בערך חבי  
בכעט רגע עד יעבר  
ועם: ישיבה כו ב  
3. מחוץ תשכל תרב  
ומתורבים אימה גם חזור  
גם בתולה יזקק עם איש  
שקד: ובריש לב כה  
4. כי עלה מות בחלוניו  
בא בארמנותיו להכרית  
עולל מחוץ בחורתי  
מרחבות: ידוהו כ ט  
5. ויהי רעב בארץ ויד  
אברהם מצרימה לגור עם  
כי קבד ה' רעב בארץ:  
ביאשה כ ב
6. אם אמרנו נבוא העיר  
הרעב בעיר ונתנו שם  
ואם ישבענו פה ונתנו  
ועתה לכו ונפלה אל  
מחנה ארם אם יחיינו  
נתנה ואם יחיינו  
ומתה מלכס ב ו ד  
7. כי תצא אש ומצאה  
קציה ונאכל ידוש או  
הקמה או השדה שלם  
ישלם המבצר את  
הבערה: שמות כ כ  
8. פלה ? את החינו  
שפר חזון אפר דעת אש  
בציון והאכל יסודתיה:  
איכה ד יא
9. ואני אהיה לך באם יי  
חומת אש סביב ולבכור  
אדוהי בתוקה:
10. ותחנה ויד יאמר  
מי ישקני מים מבשר:  
בית לחם אשר פשעה:  
הקבעו שלשם הגברים  
במחנה פלשתים וישאבו  
מים מבאר בית לחם  
אשר בשער וישאו וישאו  
אל ה' ולא אבה  
לשנותם וישר אתם ליי:  
שמואל ב כ טו טו:  
11. ובל ישיב רשע  
גולה ישלם בחקות  
החיים ה' לבלתי  
עשות עול חוץ יחיה לא  
ימות: ויחזקאל לב טו  
12. ואחריו שמאן כן  
אנא הרדי ויאספו  
פלשתים לחיה ותהי שם  
חלקת השדה מלאה  
עדרים והעם גם מפני  
פלשתים:
13. הוא יהי עם הדין  
בפס דמים והפלשתים  
נאספו שם למלחמה  
ותהי חלקת השדה  
מלאה עדרים והעם  
נסו מפני פלשתים:
14. דברי הימים א יא יג  
והתצב בתוך  
החלקה ויעלה חך את  
פלשתים ויעשה ידו כ כ

לעולם יכנס אדם בכי טוב. מדקדק ר"מ מדמקדים כניסה  
ליציאה דבנכנס מעיר אחרת איירי מדליף צריש  
פסחים (דף ד. וסס) מנצרכיה דמנפלא כגי לורח מלות דכתיב  
וישכס אנריהם בצקר ודלמא משום כי טוב הוא דלא השכים אלף ודאי  
מזיתו לא שייך למימר שינא ככי  
טוב שמכר המוקשים והפחמים  
ואע"ג דהכא מייתי קרא ואתם לא  
תאלו איש מפתח ביתו עד בקר  
משמע דמזיתו נמי מיירי יש לומר  
דכיון דהוא סכנתא חשיב כמו לעיר  
אחרת וצ"ק דתענית (דף י:) מייתי  
קרא דהנקר אור ור"י לומר דלון  
לדקדק צוה דלורמיה דגמלא כתיב  
בפרק גמלא מדליקין (שבת דף לז:)  
כיון השמעות כהכר עין זה נכנס זה  
יואל וצפרק עושין פסין (ערוזין דף  
נא.) נמי אמרינן אכל אדם מטפס  
ועולה מטפס ויורד והא דליף מישכס  
אנריהם צנקר שפיר ליף דמשום כי  
טוב לא היה צריך לחזק כיון דלול  
לדבר מנהו שלומי מלוה אין נזקין:  
**שמלאך** המות מפקדי שם  
כ"י. \* לא גרסינן  
שנאמר למכמט יפקיד כליו דגני  
עשרה מסעות של סנהריב כתיב האי  
קרא (בישע"י) צא על עית ענר  
במגרון למכמט יפקיד כליו:  
**מהו** הציצ' עצמו בממון חבריו.  
הציצ' ליה אי חייב לשלם  
כשהליל עלמנו מפני פקוח נפש:  
**דלא** שביק דהו אחלו"פ. במרוויחו  
כתיב ויילנה של שעורים שלם  
נעלוה ע"מ לשלם עדשים ושל עדשים  
שלם לקחמו ממי שזכה נה:

כדי טוב. צדור חמה זורמת ילין צמלון ולא ימפין עד שמתחך  
ולצקר לא ישכס לנאת עד שיאיר. כי טוב לישנא מעליה האור כי טוב  
כלומר טוב הוא לנאת צו וליכנס צו מפני המזיקין והליסטין: **ת"ר**.  
חרכו של מלאך המות: **אימה**. אימת מות של מלאך ולא בגלוי  
כל קץ: **רספא**. דבר: **סכר** כ"י.  
ספס חלונות: **אם** אמרנו כו'. צלרנבה  
אנשים מלורעים: **דליא** ספק נפשו.  
צמקוס שגלה שם: **סא** שטע.  
וספייה דקרא ועמה לכו ונפלה אל  
מחנה ארם אם יחיינו נחיה וגו':  
**וה"מ** דליה כוה נקבה. דהתם משום  
נקבה הוא דעבדי: **דשוויא** לתרוויכו.  
אגדתא ושמעתתא דגבר אחד ושניכס  
שוין זה שמתלנו ותפלו זה: **כי**  
**סלא מעלמא**. אהנו גרמנו כי  
שקלקלו והנטייה הקד"ה לשלם סאלו  
הוא הצעירה: **ספח הכתוב** בנזקי.  
שהזיק ממונו דכתיב כי תלם משמע  
מעלמא שהלתיק בתוך שלו והלכה  
ודלקה בתוך של חניו: **וסייס** בנזקי  
**גופו**. שקראו מבעיר צדיים: **משום**  
סליו. גורק חן שמויק למרחוק  
דליהו גופיה עבדי הכא נמי איהו  
גופיה עבדי ונפקא מיניה לחייבו דד'  
דצריס אם הזיק זה ארס דלמרינן  
צפ"צ (דף גב.) **אשר** כשער. סנהדרין  
זקני העשר: **עומן** כלאש קמיכטיא  
ליה. מעשה צא לפניו צמחנה שפרשו  
אנשיו גדיש של ישראל ונרץ לשאלו  
הלכה אם חייבין לשלם כלים העומים  
במוכו כר' יהודה או פטורין כרבינן:  
**גדישין דשעורין** הוו. אקרא סמין  
דכתיב ומהי חלקת השדה מלאה  
שעורין: **מלך פורץ**. גדר שדה אחריס  
לעשות לו דרך ולחלוסיין שלו דלמרי'  
צפ"צ (דף ק:) דרך המלך אין לה  
שיעור: **מלאה שעורים** כו'. דצדי'  
הימים: **מלאה עדשים**. כספר שמואל:  
ויילנה. שלם ישרפיה הואל וחסור  
להליל את עלמנו בממון חניו:  
ה"ג

לעולם יכנס אדם בכי טוב.  
הואל רבא בעיר רתחא.  
עין שפוחת רביש' סימן  
קלה: שם מהו ליפול  
גדישין וכו'. עין סנהדרין  
דף כ ע"ב מדיה מלך:  
תוב' ר"ה שמלאך וכו'  
לא ריש' עין גנן המלך  
שנפוק משנות גימ' ודריס  
סל"ח וי"ד אור כה:

לעולם יכנס אדם בכי טוב.  
הואל רבא בעיר רתחא.  
עין שפוחת רביש' סימן  
קלה: שם מהו ליפול  
גדישין וכו'. עין סנהדרין  
דף כ ע"ב מדיה מלך:  
תוב' ר"ה שמלאך וכו'  
לא ריש' עין גנן המלך  
שנפוק משנות גימ' ודריס  
סל"ח וי"ד אור כה:

לעולם יכנס אדם בכי טוב.  
הואל רבא בעיר רתחא.  
עין שפוחת רביש' סימן  
קלה: שם מהו ליפול  
גדישין וכו'. עין סנהדרין  
דף כ ע"ב מדיה מלך:  
תוב' ר"ה שמלאך וכו'  
לא ריש' עין גנן המלך  
שנפוק משנות גימ' ודריס  
סל"ח וי"ד אור כה:

מסורת הש"ס  
פסחים ב. (וע"ש)  
מעני' י: (וע"ש).  
ס (סנהדרין לט.) א לטול  
כ. ד (לקמן סא).  
ס (לקמן קא.) ו כ"ב ק:  
סנהדרין ב. (וע"ש עו.)  
י (לפני' מוס' גיטין סח.  
ד"ה וכו' כי דלע"פ  
שהפוק לא נכמט עדין כיו  
יודעין נחא כ"ב הכא ועי'  
סנהדרין פג.) ח (ד"ה א  
יח.) ט (ד"ה שנמלך).  
י (נמי מוספות פסחים ב.  
ד"ה יכנס ומוספות יומא  
מ. ד"ה אמר ותולין סא:  
ד"ה מהלכ).

הגהות הב"ח

(ב) ג' דלפני' חרו וקא  
מינעיה:

גליון הש"ס

גמ' רבא בעיר רתחא.  
עין שפוחת רביש' סימן  
קלה: שם מהו ליפול  
גדישין וכו'. עין סנהדרין  
דף כ ע"ב מדיה מלך:  
תוב' ר"ה שמלאך וכו'  
לא ריש' עין גנן המלך  
שנפוק משנות גימ' ודריס  
סל"ח וי"ד אור כה:

מוסף רש"י

לעולם יכנס אדם בכי טוב.  
הואל רבא בעיר רתחא.  
עין שפוחת רביש' סימן  
קלה: שם מהו ליפול  
גדישין וכו'. עין סנהדרין  
דף כ ע"ב מדיה מלך:  
תוב' ר"ה שמלאך וכו'  
לא ריש' עין גנן המלך  
שנפוק משנות גימ' ודריס  
סל"ח וי"ד אור כה:

לעולם יכנס אדם בכי טוב.  
הואל רבא בעיר רתחא.  
עין שפוחת רביש' סימן  
קלה: שם מהו ליפול  
גדישין וכו'. עין סנהדרין  
דף כ ע"ב מדיה מלך:  
תוב' ר"ה שמלאך וכו'  
לא ריש' עין גנן המלך  
שנפוק משנות גימ' ודריס  
סל"ח וי"ד אור כה:

(א) זכית נה ע"ש, (ב) גר הרבנים בקדושת, (ג) ס"א דמחא ועין ר"ל, (ד) מהר"ש מ"ו, (ה) פאה פ"ג (מ"א) ז"כ נה. מנחת ע"ל: מ"כ פ' קדושים, (ו) כ"א ע"ל (ז) כ"א: כמתניתא, (ח) וע"י מוספות מולין נד' ד"ה כסל"ג.

תורה אור השלם

1. רבקה שלשת הגברים בפנייה פלשתיים ושאבו מים מבאר בית לרם אשר בשער השואו וביאו אל דוד ולא אבה לשתותם ויפק אדם לך שמואל ב כג טז

מוסף רש"י

ואלו מפסיקין לפאה. לתם שתי פחות (מנחת ע"ש). הנחל. ע"ן מל איתן אשר לא יעבד נה ולא חרש. קרקע קשה מלא נזירות ואכזבי שאין רחוי לחרשה (רשב"ם ב"ב הו.). השלולית. קבוצת מי גשמים (ס"ט) ולא י"ט ש"ס ורעה מכאן ומכאן שכן פאה לכל אחד ואחד, דהיא שלולית מפסקת להו (מנחת ע"ש). דרך הרבים. ע"ן אמה (ס"ט).

ה"ג קראי למה לי ולא גרסינן מרי: מכדי גמרא שחמו ליה. לא נכרך אלף ללמוד הלכה כמו ששחנו לו ומאי ולא אבה: דעבד לשם שמים. כיון דאיכא איסורא גבי איניש דעלמא: מתני' דרך הרבים. י"ו אמות מעגלות דדגלי מדבר ילפינן במסכת שנת (ו' ט"ז):

גמ' תנא דידן קא חשיב לממעלה למטה שש אמות או חמש אמות או ד' אמות פטור. דק"ל עד למעלה וסנא ברא קחשיב למטה למעלה ששי אמות או שלש אמות חייב. וד' אמות פטור דק"ל עד ולא עד ככלל. וכוון ש"ן נד' אמות דפטור למנא דידן עד ועד ככלל למנא ברא עד ולא עד ככלל: ואפילו בשדה קוים. אפילו היטה שדה שקופצת (ו) [לשם] האור מעל לגדר מלאה קוים שנות האש לבצר זה ולדגל פטור: לא שנו. דפטור: אלא בקולחא. אש שקולח מתמר ועולה למעלה: אכל נכספס. שהרוח מטה אותה וכופה לגדרין ומפסיק השלכנת ודולגת לשון מורי. לישנא אחרינא נכספת אש נמוכה הולכת ונסרכת בעצמים ונקמטים שעל גבי קרקע הלך אפילו עברה דרך רה"ר רחב מאד חייב: כמה דברים אמורים. לאש עברה דרך רה"ר פטור: שלולית. לקמיה מפרש: ר"א. במתניתין (ו) [ע"ב]: אריסא דדלא. יאור קטן שדולין ממנו ומשקין שדות: מאן דאמר נהר ממש אע"ג דליס כיה מיה. דהואיל ורחב הוא כדרך הרבים: מפסיקין לפאה. להניח פאה מכל אחד ואחד: הנחל. שדה מכאן ושדה מכאן ועל עמוק באמצע חייב להניח פאה מכל אחד ואחד: דרך היסוד. ארבע אמות: שוללן. מתקבלין כמו מן השלל של בליס (נ"ה ק"ו). דבר אחר לשון שלל ומלקוח (במדבר ל"א) דבר המקובץ: שמתלקס שלל לאנטיה. שמשקין אותן ממנה וכן עושין פירות: באנטי

ה"ג א"א אטאן דאמר טמון באש תרתי קראי אפה ל"א אכל הא לא בעי דלמה לי כלל קראי דמד קרא אלטרין כלל הפחות משום בעיה דעמון והא דכתיב ויזילה לר"י הזילה שלא הניח לשרוף כדי שלא יחייב בטמון ולרבנן שהזיל את המזיק שלא נחייב לשלם אכל מרי קראי למה לי דלמ"ד לחלוטיו אע"פ שאם לא היו עדשים היו לריכס לישאל אם מותר ליעול שעורים על מנת לשלם דמים מ"מ הזכיר עדשים לפי שהיו מזומנים שם והיו רזזים לפרעם מחזיקין ולמ"ד להזיל עצמו בטמון חבירו מיבעיא ליה בשעורין דלא חשיבי כל כך ובעדשים דחשיבי טובא אלא למ"ד טמון מרייהו למה לי ובקוטרם גרס קראי למה לי: מאי ורא אבה דוד דשחורותם. הוה מני למימר אחד מהן דמיבעיא ליה עם טמון אלא משמע ליה דאכל מילתא דאזבעיא ליה קאי ומכאן קשה לפי פירוש הקוטרם דמעשה בא לפניו ששרפו אנשי גדיש והיו זה כלים טמונים דלפירוש זה ליה למימר שלא אבה דוד לשמות היינו שלא רצה להפטר מחמת שהוה מלך:

עברה גדר שהוא גבוה ארבע אמות. בגמרא מפרש ארבע אמות משפת קוים ולמעלה ונראה לר"י דאירי שאין הגדר גבוה מן השלכנת שאם היה גבוה יותר מאי קמפליג בין קולחת לנכספת מה לי זה ומה לי זה כיון שהגדר גבוה מן השלכנת מה יכולה להזיק אלא ודאי בשאין גבוה מן השלכנת אירי ומיהו כשאין ע"י הדליקה גבוהין מן הגדר אירי שאם היו גבוהין מן הגדר מה מועיל שהגדר גבוה מן הקוים הרי הוא כאילו היטה המדורה על הגדר אלא כשע"י הדליקה שיש לגדר אירי או נמוכים מן הגדר ועוד נראה דגבוה ד' אמות דקמני אע"י הדליקה קאי שהגדר גבוה מע"י הדליקה ארבע אמות ורב פפא בא להוסיף בגמ' שמשפת קוים ולמעלה נמי בעינן ארבע אמות אכל פשיטא דמתניתין אע"י הדליקה קאי ולשון עבר לא שייך אש לא היה הגדר גבוה מע"י הדליקה אע"פ שהשלכנת עולה למעלה מן הגדר:

והתניא עברה גדר בו. אומר ר"י דאי גרסי' בברייתא עד ובמתניתין לא גרסינן עד לא ניחא דלא שייך למפרך כלל דפשיטא דברייתא למעלה קא חשיב דבעינן אחר לא מיפרש אלא עד ולא עד ככלל דכלל מקום ד' אמות כלמעלה מד' אמות ובמתניתין לא קמני עד דבארבע אמות פטור ואפילו קמני במתניתין עד כמו בברייתא אין שייך להקשות דפשיטא דמתניתין לא מיפרשא אלא למעלה למטה וביריתא לא מיפרשא אלא עד שייך למפרך שפיר אי נמי בשניהם אין עד שייך למפרך שפיר דמתניתין קמני נד' אמות פטור וביריתא קמני חייב ור"ת אי בשניהם אין עד אמאי אכטרין לשנוי מתניתין למעלה למטה וביריתא למעלה לימא מתניתין ד' אמות דוקא בלא עד וביריתא מיפרשא בעד וי"ל דכיון דלא קמני עד לא כאן ולא כאן סברה הוא דכי היכי דהך מיפרשא בעד הך נמי מיפרשא בעד (ט):

לא שנו א"א בקולחת. אגדר קאי וגרס אכל נכספת אפי' עד מאה אמה ולא גרס מאה מיל דמיל לא שייך בהספריס דגרסי מאה מיל ז"ל דקאי אדרך רה"ר ואין נראה דהא בטמון מיימי משנה דדרך הרבים ואמרין עלה מאן מנא משמע דעד השתא לא אירי זה אע"ג דברייתא דתניא כותמיה גרס מיל דנרוחב אירי ולא בגובה דקמני ועי'ס מציין לה מ"מ שפיר קאמר תניא כותמיה דברייתא מוקמה למתניתין בקולחת: דרך הרבים מאן תנא רבי אליעזר היא. אמתניתין קאי והוי קסמ' ואח"כ מחלוקת: מאן דאמר נהר במש אע"ג דרית ביה ביא. ואע"ג דכרשות הרבים בעי ע"ו אמות הכא כני צמ' אמות ממון שהנהר עמוק וגם יש בו קרירות מים שעוצרים בו תמיד: אלא מפסיקין אפאה בו. במסכת פאה (פ"ג מ"א) גרס בסדר המשנה דרך היחיד ואח"כ דרך הרבים ומפרש צירושלמי דמשום סיפא אלטרין למיתני דקמני הכל מפסיקין לורעים ואינו מפסיק לאילן דקמ"ל דאפילו דרך הרבים אינו מפסיק לאילנות ועוד [קא] חשיב שם שביל היחיד ושביל הרבים הקבוע צימות החמה וצימות הגשמים והשתא שביל היחיד איטרין לאשמעינן דאע"פ שהוא קטן מדרך מפסיק מאחר שהוא קבוע ודרך היחיד אלטרין דס"ד כיון שאין קבוע לא מפסיק אע"פ שהוא רחב ושביל הרבים אלטרין דס"ד לחינא דשביל היחיד הוא דבעינן קבוע צימות החמה וצימות הגשמים אכל שביל הרבים אע"פ שאין קבוע צימות הגשמים מפסיק קא משמע לן:

שמחלקת שש צאנטיה. כשגדלה האמה מתמלאה מים נזרות שימין ומערות שפניניהם שמשקין בהם השדות:

או נהר: רב אמר נהר ממש ושמואל אמר אריתא דדלאי מ"ד נהר ממש אע"ג דליכא מיא ומ"ד אריתא דדלאי אי אית ביה מיא אין אבל לית ביה מיא לא תנן התם וראונו מפסיקין לפאה הנחל והשלולית הדרך היחיד ודרך הרבים מאי שלולית אמר רב יהודה אמר שמואל מקום שמי גשמים שוללין שם רב ביבי א"ר יוחנן אמת המים שמחלקת שלל לאנפיה מאן דאמר מקום שמי גשמים שוללין שם כ"ש אמת המים ומאן דאמר אמת המים אבל מקום שמי גשמים שוללין שם לא מפסקי דהנהו באנטי

דברייתא למעלה קא חשיב דבעינן אחר לא מיפרש אלא עד ולא עד ככלל דכלל מקום ד' אמות כלמעלה מד' אמות ובמתניתין לא קמני עד דבארבע אמות פטור ואפילו קמני במתניתין עד כמו בברייתא אין שייך להקשות דפשיטא דמתניתין לא מיפרשא אלא למעלה למטה וביריתא לא מיפרשא אלא עד שייך למפרך שפיר אי נמי בשניהם אין עד שייך למפרך שפיר דמתניתין קמני נד' אמות פטור וביריתא קמני חייב ור"ת אי בשניהם אין עד אמאי אכטרין לשנוי מתניתין למעלה למטה וביריתא למעלה לימא מתניתין ד' אמות דוקא בלא עד וביריתא מיפרשא בעד וי"ל דכיון דלא קמני עד לא כאן ולא כאן סברה הוא דכי היכי דהך מיפרשא בעד הך נמי מיפרשא בעד (ט):

שמחלקת שש צאנטיה. כשגדלה האמה מתמלאה מים נזרות שימין ומערות שפניניהם שמשקין בהם השדות:

גו א מ"י פ"ד מהלכות  
נוק ממון הלכה ג סמג  
פשיטא סג טושי"ע ח"מ ס"ו  
מ"ה פט"ו ג ד:  
גו ב מ"י שם ובגמ  
בקרובת ועין במ"מ  
פ"ד ש"ע שם ספ"ק ה:  
גו ג מ"י שם הלכה ג  
טושי"ע שם ספ"ק ד:  
גו ד מ"י פ"ג מהל'  
ממנו עי"ס ה' ב:  
ה מ"ה שם הלכה ג:

ואלו מפסיקין לפאה. לתם שתי פחות (מנחת ע"ש). הנחל. ע"ן מל איתן אשר לא יעבד נה ולא חרש. קרקע קשה מלא נזירות ואכזבי שאין רחוי לחרשה (רשב"ם ב"ב הו.). השלולית. קבוצת מי גשמים (ס"ט) ולא י"ט ש"ס ורעה מכאן ומכאן שכן פאה לכל אחד ואחד, דהיא שלולית מפסקת להו (מנחת ע"ש). דרך הרבים. ע"ן אמה (ס"ט).

ואלו מפסיקין לפאה. לתם שתי פחות (מנחת ע"ש). הנחל. ע"ן מל איתן אשר לא יעבד נה ולא חרש. קרקע קשה מלא נזירות ואכזבי שאין רחוי לחרשה (רשב"ם ב"ב הו.). השלולית. קבוצת מי גשמים (ס"ט) ולא י"ט ש"ס ורעה מכאן ומכאן שכן פאה לכל אחד ואחד, דהיא שלולית מפסקת להו (מנחת ע"ש). דרך הרבים. ע"ן אמה (ס"ט).

ואלו מפסיקין לפאה. לתם שתי פחות (מנחת ע"ש). הנחל. ע"ן מל איתן אשר לא יעבד נה ולא חרש. קרקע קשה מלא נזירות ואכזבי שאין רחוי לחרשה (רשב"ם ב"ב הו.). השלולית. קבוצת מי גשמים (ס"ט) ולא י"ט ש"ס ורעה מכאן ומכאן שכן פאה לכל אחד ואחד, דהיא שלולית מפסקת להו (מנחת ע"ש). דרך הרבים. ע"ן אמה (ס"ט).

ואלו מפסיקין לפאה. לתם שתי פחות (מנחת ע"ש). הנחל. ע"ן מל איתן אשר לא יעבד נה ולא חרש. קרקע קשה מלא נזירות ואכזבי שאין רחוי לחרשה (רשב"ם ב"ב הו.). השלולית. קבוצת מי גשמים (ס"ט) ולא י"ט ש"ס ורעה מכאן ומכאן שכן פאה לכל אחד ואחד, דהיא שלולית מפסקת להו (מנחת ע"ש). דרך הרבים. ע"ן אמה (ס"ט).

ואלו מפסיקין לפאה. לתם שתי פחות (מנחת ע"ש). הנחל. ע"ן מל איתן אשר לא יעבד נה ולא חרש. קרקע קשה מלא נזירות ואכזבי שאין רחוי לחרשה (רשב"ם ב"ב הו.). השלולית. קבוצת מי גשמים (ס"ט) ולא י"ט ש"ס ורעה מכאן ומכאן שכן פאה לכל אחד ואחד, דהיא שלולית מפסקת להו (מנחת ע"ש). דרך הרבים. ע"ן אמה (ס"ט).

ואלו מפסיקין לפאה. לתם שתי פחות (מנחת ע"ש). הנחל. ע"ן מל איתן אשר לא יעבד נה ולא חרש. קרקע קשה מלא נזירות ואכזבי שאין רחוי לחרשה (רשב"ם ב"ב הו.). השלולית. קבוצת מי גשמים (ס"ט) ולא י"ט ש"ס ורעה מכאן ומכאן שכן פאה לכל אחד ואחד, דהיא שלולית מפסקת להו (מנחת ע"ש). דרך הרבים. ע"ן אמה (ס"ט).

ואלו מפסיקין לפאה. לתם שתי פחות (מנחת ע"ש). הנחל. ע"ן מל איתן אשר לא יעבד נה ולא חרש. קרקע קשה מלא נזירות ואכזבי שאין רחוי לחרשה (רשב"ם ב"ב הו.). השלולית. קבוצת מי גשמים (ס"ט) ולא י"ט ש"ס ורעה מכאן ומכאן שכן פאה לכל אחד ואחד, דהיא שלולית מפסקת להו (מנחת ע"ש). דרך הרבים. ע"ן אמה (ס"ט).

סא א מיי פירד מהל' טקיי ממון הלכה ב סמך טקיי פט טושי"ע ח"מ סימן תתקע"ח ע"פ ג: סב ב ג מיי פירד מהל' שכניס הלכה יא סמך עשין פט טושי"ע ח"מ סימן קנה ע"פ א: סג ד מיי פירד מהל' מקי ממון הלכה ח סמך עשין פט טושי"ע ח"מ סי' תתקע"ח ע"פ ג: סד ה מיי פירד מהל' י סה ו ז ח מיי פירד מהל' י ו הל' ח ט סמך עש' טושי"ע ס:

ולית' ליה לר"ש שיעורא. קס"ד הכל לפי היזק הדליקה ישלם אפילו אין ראוי לעבור: לא יעמיד אדם תנור בתוך ביתו בוי' שיכול לעכב עליו בעל העלייה אם הבית של אחד והעלייה של אחר היה מעמידו בעלייה בעל הבית מעכב ונקוטטרם פירש לענין בני העיר שמעבדין עליו וכמו שפירש ינחא דהוי דומיא דאינין ממנימין דהתם ספק לא יחפור (ב"ב ע"ג ב:):

מוסף רש"י

אלא אם כן יש על גבוי גובה ארבע אמות. תלל גובה ארבע אמות ממי הפטור עד התקרה. כדי שלא יחפור האור בתקרה (ב"ב ב:). עד שיהא תחתיו מעזיבה. אשטר"ח גלע"ז ט"ח קרקע, שלשה ספחים. שלא תפער התקרה חתומה של עליה, ועל גבוי ד' אמות (ט"ס). ובביראה. אף הוא כל תפס שפוסטם קדימה על תללה ואין עושין כמותה. ה"ק גדול כמו עשין תנור (ט"ס) שאין היסק טהה גדול, טפח. מעזיבה היא תחתיה ובי"ח ק"ח. ואם היזק, שלק הבית והדליק את עניניו (ט"ס) אחר שהיו שם כל השיעורין הללו, ואע"פ מה שהזיק, ואע"פ ק מעבדין עליו השפטים להחזיק בכל השיעורין הללו, שמה יליק תתיס ואין לו מה לטלם (ב"ב ב:). היה גדי כפות לו. לגדיש, ועבד סמוך לו. לגדיש, ונשרף עמו חייב. אגרי ואגדיש, לפי שאין לו דין מיהא בעיל העבד שהיה לו לברוח (ועיל כב). ובב"ב ליעל (ג:). עבד כפות לו וגדי סמוך לו כ"ו פטור. אגרי ואגדיש, דקס ליה דבריה מיהא, שההורג העבד הנרג דמיי נקט ינקס, והאי דנקט גדי מטוס דמוקמינן בגדי חדד ועבד דחד, דנגדיש ועבד ליכא לאוקומי הכי, דאורחא דתלמא לשוריי אגס עבדיה לשמור גדישו, ואידי דנקט גדי עבד כפות ומקו, נקט גדי גדי כפות ומקו, ואע"פ דנגדי אין למד היה לו לברוח, שהיה אין לו דעת, ואם אינו כפות ומקו נמי חייב דמאריגין (ועיל ס). שזו כמותו (ועיל ב"ב).

באגני דארעא מקרו: מתני' המדליק בתוך שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע בית כור ר"א אומר ט"ז אמות כדרך רה"ר רבי עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר ישלם ישלם המבעיר את הבערה הכל לפי הדליקה: גמ' ולית ליה לר"ש שיעורא בדליקה והתנן: לא יעמיד אדם תנור בתוך הבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעזיבה שלשה טפחים ובכירה טפח ואם הויק משלם מה שהזיק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין הללו אלא שאם הויק פטור מלשלם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב הכל לפי גובה הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר"ש שמעון וכן אמר רב נחמן אמר שמואל הלכה כר"ש: מתני' המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם מה שבתוכו והכ"א אינו משלם אלא גדיש של חטין או של שיעורין והיה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו פטור (ו) ומודים חכמים לר"י במדליק את הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיים: גמ' אמר רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו ר"י מחייב אנוקי טמוין באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו א"ל רבא אי הכי אדתני סיפא מודים חכמים לר"י במדליק את הבירה משלם כל מה שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיים לפלוג וליתני בדידה בר"א במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו אבל מדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמוין באש ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך להטמין בגדיש כגון מוריגין וכלי בקר הוא דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים של חטין או גדיש של שיעורין ורואין מקום כלים כאילו הוא מלא תבואה במה

כאגני דארעא מקרו: מתני' המדליק בתוך שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע בית כור ר"א אומר ט"ז אמות כדרך רה"ר רבי עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר ישלם ישלם המבעיר את הבערה הכל לפי הדליקה: גמ' ולית ליה לר"ש שיעורא בדליקה והתנן: לא יעמיד אדם תנור בתוך הבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעזיבה שלשה טפחים ובכירה טפח ואם הויק משלם מה שהזיק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין הללו אלא שאם הויק פטור מלשלם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב הכל לפי גובה הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר"ש שמעון וכן אמר רב נחמן אמר שמואל הלכה כר"ש: מתני' המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם מה שבתוכו והכ"א אינו משלם אלא גדיש של חטין או של שיעורין והיה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו פטור (ו) ומודים חכמים לר"י במדליק את הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיים: גמ' אמר רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו ר"י מחייב אנוקי טמוין באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו א"ל רבא אי הכי אדתני סיפא מודים חכמים לר"י במדליק את הבירה משלם כל מה שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיים לפלוג וליתני בדידה בר"א במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו אבל מדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמוין באש ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך להטמין בגדיש כגון מוריגין וכלי בקר הוא דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים של חטין או גדיש של שיעורין ורואין מקום כלים כאילו הוא מלא תבואה במה

כאגני דארעא מקרו: מתני' המדליק בתוך שלו עד כמה תעבור הדליקה רבי אלעזר בן עזריה אומר רואין אותו כאילו הוא באמצע בית כור ר"א אומר ט"ז אמות כדרך רה"ר רבי עקיבא אומר חמשים אמה ר"ש אומר ישלם ישלם המבעיר את הבערה הכל לפי הדליקה: גמ' ולית ליה לר"ש שיעורא בדליקה והתנן: לא יעמיד אדם תנור בתוך הבית אלא אם כן יש על גבו גובה ד' אמות היה מעמידו בעלייה עד שיהא תחתיו מעזיבה שלשה טפחים ובכירה טפח ואם הויק משלם מה שהזיק ר' שמעון אומר לא נאמרו שיעורין הללו אלא שאם הויק פטור מלשלם אמר רב נחמן אמר רבה בר אבוב הכל לפי גובה הדליקה אמר רב יוסף אמר רב יהודה אמר שמואל הלכה כר"ש שמעון וכן אמר רב נחמן אמר שמואל הלכה כר"ש: מתני' המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם מה שבתוכו והכ"א אינו משלם אלא גדיש של חטין או של שיעורין והיה גדי כפות לו ועבד סמוך לו ונשרף עמו חייב עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו פטור (ו) ומודים חכמים לר"י במדליק את הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיים: גמ' אמר רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו ר"י מחייב אנוקי טמוין באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו א"ל רבא אי הכי אדתני סיפא מודים חכמים לר"י במדליק את הבירה משלם כל מה שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיים לפלוג וליתני בדידה בר"א במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו ר"י מחייב אנוקי טמוין באש ורבנן פטרי אבל במדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שהיה בתוכו אלא אמר רבא בתרתי פליגי פליגי במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו דר"י מחייב אטמוין באש ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך להטמין בגדיש כגון מוריגין וכלי בקר הוא דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים של חטין או גדיש של שיעורין ורואין מקום כלים כאילו הוא מלא תבואה במה

ב) ב"מ קוח: ב"ב כ, ב) פ"י ר"ש דמתי, רש"י ג) ועל כב: מג: ד) ע"י כמות: ב"ב ע"י: ד"ה ומודה, ס) ועיל ס: ט.א, ו) שמות כב: ז) הוא פ"י רש"י לעיל כ"פ ש"י כ"ב: ח) וילי אחר ד"ה במדליק, ט) רש"י, ז)

תורה אור השלם

1. כי תצא אש ותצא קצים ונאכל גדיש או הקמה או השדה שלם ישלם המבער את הבערה: שמות כב ה

הגהות הב"ח

א) רש"י ד"ה מוריגין וכו' יחידות. ב"ב וע"י דף כז ע"כ איתא דבקרשים עלמס הן פנימות ע"ש:

לעזי רש"י

קובי"ש [קובי"ש]. שקתות, אגניס.

כלל פטר בטמון כלל רובנן במדליק בתוך של חבירו דברי הכל משלם כל מה שבתוכו ונשרף עמו חייב עבד כפות לו וגדי סמוך לו ונשרף עמו פטור (ו) ומודים חכמים לר"י במדליק את הבירה שהוא משלם כל מה שבתוכה שכן דרך בני אדם להניח בבתיים: גמ' אמר רב כהנא מחלוקת במדליק בתוך שלו והלכה ואכלה בתוך של חבירו ר"י מחייב אנוקי טמוין באש ורבנן סברי לא מחייב ופליגי נמי במדליק בשל חבירו דר"י סבר משלם כל מה שבתוכו ואפילו ארנקי ורבנן סברי וכלים שדרך להטמין בגדיש כגון מוריגין וכלי בקר הוא דמשלם כלים שאין דרכן להטמין בגדיש לא משלם תנו רבנן המדליק את הגדיש והיו בו כלים ודלקו ר"י אומר משלם כל מה שהיה בתוכו וחכמים אומרים של חטין או גדיש של שיעורין ורואין מקום כלים כאילו הוא מלא תבואה במה

(א) רש"ל מ"ו ו' ח"א  
 ד"ל' למחוק וכתב ט"ס  
 לעיל ד"ה לפ"ג (ב) רש"ל  
 מ"ו (ג) שבעות מ"ו;  
 (ד) ב"ב מ"ו (ה) [שמות כג]  
 (ו) ג"ר רש"ל לרב סה"ג  
 דלעיל

גליון הש"ס

גמ' עשו תקנת גזול  
 בפסוק: עין לעיל דף נד  
 ע"ה ט"ס ד"ה תמור.  
 ולקמן ע"ב ט"ס ד"ה ולא  
 שטרות:

מוסף רש"י

חלור וביין. מי שגלו  
 אותו או עשו לו יסורין עד  
 שמכר וקיבל הדמים ואמר  
 רובה אני זביניה זביני.  
 ולא יוכל לחזור בו (רשב"ט  
 ב"ב מ"ו).

ד"ה משלם מה שכתובו. רבה מתוך לה לטעמיה ככלים שדרכן להטמין בגדים: אלא דמי גדיש. אם הצעירו בעל השדה ללא קביל עליה אלא נטירותא גדיש: חטין וסיפן בשעורים. אע"פ שנתן לו רשות לחטין אינו משלם ראיתי אלא שעורין לסיפן לא נזהרתי בהן כל כך: מאי הוה לך גביה דאוקוסיה. גדיש שטרפתו או שהשלמתו לים. ולא דמי למשאל מוקס לחצירו להגדיש שעורין והגדיש חטים דלמרן לעיל אינו משלם אלא דמי שעורין דמזבעיר לא מוסיף גדיש הוא אלא פושט כדמכ"ב (כ) כי תאל אש מעטמה מפי המורה: פשעה זו. לא שמרתו דרך השומרים ואזל: [כדרכא] מהניסו לה. משמיה דרבא אמריתו לה: שעורין וסיפן בחטין. ונתן לו רשות להגדיש שעורין ולא חטין: פשעים מילתא לר' יהודה. אליבא דר' יהודה דמתני': עשו תקנת גזול באשו. כי היכי דתקנו רבנן לנגזל לישבע כמה גזלו ויטול דתנן במסכת שבעות (דף מד:) אלו נשבעין ויטולין השכיר והנגזל כך תקנו באשו שישבע מה הטמין ויטול: אליבא דמ"ד לא דיינינן דינא דגרמי. כפרק הגזול ומאכל (לקמן דף קק:) ככספתא. ארבו שמתיין זו כספיה: אמיד. עשיר שאומדין אותו לכלי כסף:

במה דברים אמורים במדליק בתוך שלו והלכה בתוך שלו חברו אבל במדליק בתוך של חברו משלם כל מה שבתוכו. כלומר דגזר שדרכו כגון מוריגים וכלי צקר אצל ארנקי גדיש לא מחייבי רבנן אע"פ שקדקדו וכלל הני דלעיל שיהא משלם כל מה שבתוכו לרבנן כמו לר' יהודה הני מילי היכא דקתני ומודים או היכא דקתני דברי הכל אצל הכא כמה דנריס אמורים קתני ורבנן מילתיהו מפרישי ולא אמילתא דרבי יהודה קיימי:

שאינו משלם אלא דמי שעורים. במדליק בתוך שלו איירי דאי במדליק בתוך של חברו שעורין והגדיש חטין למה לא ילם חטין כיון דחיו לבו ובסמוך מדמי לבו מנני לנתון דינר והז לנאה ופשעה זו משמע דהיינו מדליק בתוך שלו והלכה בתוך של חברו:

לרבי יהודה דמחייב על גזקי טמון באש בו. לרבנן גמי הוה מני למימר דעשו תקנה צניחה בכל דבר ובגדיש במוריגין אלא רבותא אשמועי' דלרבי יהודה אפי' ארנקי בגדיש עשו תקנת גזול:

עשו תקנת גזול במסור או א. כמב רב אלפס כגון שיט עדים שמסרו ואיצד ממונו ואין יודעין כמה מיקו וכל מיקו דממונא לקולא ובשם רב האי גאון כתוב שישבע ויטול מהלכה שכל מיקו דממונא חולקין ואין נראה לר"י לחייב כלל משום מיקו ור"מ מפרש דהך בעיה כשהמוסר מכחיש את הנמסר דומיא דנגזל בשבעות דגזולן מכחישו אצל אש המוסר ענמו אינו יודע כמה ישבע נמסר כמה הפסד ויטול ולר"י נראה דהך בעיה אפילו אין קמוסר יודע דומיא דתקנת גזול באשו שאין המזבעיר יודע כמה הפסד הנזק דמזבעי ליה במסור אי עשו תקנתא או לא:

מי מנחי אינשי מרגינתא ככספתא או א. אפילו יש עדים שהיה זו מרגינתא מבעיה ליה דשמח לא אצעי ליה לאסוקי אדעתיה להאי ולא אמרינן מאי הוה ליה גביה דאוקוסיה כיון דלא רגילי אינשי לאנוחי כלל ולא דמי לדינר והז דלעיל דאצעי לה לאסוקי אדעתא טפי דפעמים שאומר כן דירא אשם היתה יודעת שהוא של והז לא היתה שומרת ולא דמי נמי לארנקי בגדיש דרגילין טפי דמנחי מרגינתא ככספתא ואין לפרש דלענין שבעות מבעיה ליה אי עשו תקנת גזול ויהא נחמן לומר שהיה זו מרגינתא דל"כ מה היה אומר לרב אשי לאו היינו מתני' מה ענין זה למשנתנו:

במה בין גזול לחסון. בלשנא דקרא אין חילוק צניחה והכא קבעי מה בין גזול לרבנן לחמסן דרבנן דלמיתא ב"ב זה צורך (פסהדרין דף כה) הוסיפו עליהם הגולנים והחמסנים ומפרש גזולן לא יהיב דמי וצניחה חרש שוטה וקטן כדמוקי ליה התם דאין פסול מן התורה אלא משום דרבי שלום: חמסן יהיב דמי. וכשלא אמר רובה אני כדמפרש אצל מן התורה אינו פסול אלא היכא דלא יהיב דמי אצל היכא דיהיב דמי כשר אע"פ דלא אמר רובה אני אע"פ שזוכר על לאו דלא תחמוד הא אמרי' בפרק שנים אוחזין (ב"ב דף ה:) ושם ד"ה גזול לא תחמוד לאנשי גזול דמי משמע להו והיה דסוף מכלמתין (דף קע.) דמיימי מחמסן בני יהודה דאפילו היכא דיהיב דמי הוה כאלו נוטל נשמתו לאו דרשה גמורה היא אלא אסמכתא בעלמא דחמסן דקרא היינו גזולן דלא יהיב דמי ואי' כיון דחמסן דיהיב דמי פסול מדרבנן א"כ כי אמרי' ב"ב שנים אוחזין (ב"ב ד' ה:) ושם ד"ה גזול) אלא הא דלמר רב הונא משציעים אותו שצויה שאינה ברשותו נימח מיגו דקא פריך נימח מורה ואומר דמי קהיננא מ"מ מה מירץ כך אש הוא מעבד הפקדון צידו ורובה ליפטר בדמים בעל כרחו של בעלים הרי הוא חמסן ופסול לשבעה מדרבנן ואכתי נימח מיגו דחשיד כו' וי"ל דמ"מ בגזולן דאורייתא שלל אינש הוא חשוד אשבעתו ועוד דחמסן דרבנן כשר הוא ואינו פסול עד שיכרוזו עליו כדאמר ב"ב זה צורך (פסהדרין ד' כו:) ואפילו לא ידוע שנעשה חמסן צניח זה שהוא לאו חמסין לפסולו כך וגם לא להכריז אלא דוקא כי שיקל וסתיף בזרוע בעל כרחיהו דבעלים והמקשה דקא פריך נימח מיגו דחשיד כו' אע"פ דהא ודאי קים לן דגזולן דרבנן צעי הכרזה ואינו נפסל עד אחר הכרזה כל עיקר לא הביא דברי רב הונא אלא משום דמקשה והא קעבר בלא תחמוד א"כ הכי מקשה כיון שפטר ענמו כמה שטען נגנבו או נאכדו ואינו משלם דמים אלא לפי שאינו רוצה לישבע ואם היה פוטרו מן השבעה לא היה משלם כלום א"כ נימח מיגו כו' ומשני מורה ואומר כו' וגם אש היה פוטרו מן השבעה שמא כמו כן היה משלם דמים לפי שמעבד הפקדון צידו ולהכי לא חשיד אממונא: פסולה

כז א מ"י מ"ד מהל' נ"מ  
 ה"י יא סגנ עשין סט  
 טושי"ע ח"מ ס"י ח"מ סע"י  
 ד:  
 כז ב מ"י ס"ט טושי"ע ס"ט  
 סע"י טו:  
 כח ג ד טושי"ע ח"מ ס"י  
 נ"א טע"י ד:  
 כט ה מ"י מ"ד מהל' מהל'  
 נ"מ ה"י י"ב וס"ו  
 מהל' חובל ומזיק הלכה ח  
 סגנ עשין סט וס"י ט  
 טושי"ע ח"מ ס"י ח"מ סע"י  
 יג וס"י ז סע"י ז וס"י טפס  
 סע"י ח:  
 עו ז מ"י ס"ו מהל' חובל  
 ומזיק ה"י ז סגנ עשין  
 ט טושי"ע ח"מ ס"י טפס  
 סע"י ח:  
 עא ז מ"י ס"ו מהל' ח"מ  
 סגנ טושי"ע ח"מ ס"י ח"מ  
 ס"י טפס ע"י ז ורכ אלפס  
 במקומו ועוד כפ"י דף  
 [טו]:  
 עב ח ט"י ב מ"י ס"ו  
 ה"י יח סגנ טס  
 טושי"ע ס"ט סע"י ח:  
 עג ל מ"י ס"ו מהל' עדות  
 ד וס"י מהל'  
 מסרי ה"י ה סגנ לאון  
 רבי טושי"ע ח"מ ס"י לז  
 סע"י יג וס"י רה סע"י ט:  
 עד מ מ"י ס"ח מהל'  
 גזילה הלכה ג סגנ  
 לאון קפו טושי"ע ח"מ ס"י  
 טע"י טו:  
 עה ג מ"י ס"י מהל'  
 מביה הלכה א סגנ  
 עשין פב טושי"ע ח"מ ס"י  
 רה סע"י ח:  
 עו ס מ"י ס"ו מהל' עדות  
 הלכה ד סגנ לאון ריט  
 טושי"ע ח"מ ס"י לז סע"י  
 יג: